

Chương 43

Thi Triển Thân Công Chấn Động Quần Ma

P

hiêu Diêu Tiên Cô Lý Xích Hà đã chuyển thân qua cung quẻ Khôn cười lạnh lẽo đáp lời:

- Chỉ cần người quy phục bản môn sẽ gặp nàng ngay. Còn chuyện Anh nhi, lão thân ta cũng sẽ vui lòng làm lễ thành hôn cho nó với người được chẳng?

Yến Lăng Vân cười gằn:

- Yến mỗ là nam nhi đội trời đạp đất, há chịu để người hiếp bức sao?

Chàng vẫn chứng tỏ khí độ hiên ngang, hào khí ngất trời, không hề có chút gì sợ thế đông của địch thủ. Tự biết không thể lay động được bọn này, chàng lập tức phiên thủ rút thanh cổ kiếm bên hông đồng thời quát to:

- Các người có giỏi hãy thử tiếp Yến mỗ trăm hiệp!

Ánh tia của cổ kiếm bắn ra khí lạnh khiến bọn Nam Hải Bát Quái giật mình buột miệng:

- Ô, đó là Nam Minh Ly Hỏa thần kiếm đó ư?

Lê Mẫu Tẩu Thạch Thiên Dân càng biến sắc hơn cả, lão run giọng quát:

- Yến tiểu tử, người lấy đâu thanh thần kiếm trấn sơn của bản môn này?

Thì ra thanh bảo kiếm này nguyên là vật trấn sơn của Nam Hải phái? Không ngờ chàng chưa kịp đáp, bỗng nghe từ xa có tiếng người tiếp liền sau câu hỏi ấy:

- Thần vật bảo kiếm trong thiên hạ ai có đức là được, ai bảo là của riêng các người, không biết xấu hổ sao?

Cùng với âm thanh ấy, ngoài vòng Bát Quái Trận liên tục xuất hiện thêm ba lão nhân nữa, rõ ràng là Thiết Tiêu Ông Tư Hải Đào, Vô Tình Kiếm Ưu Đàm thần ni và Miêu Lãnh Khuyết lão ma. Nhất là Miêu Lãnh Khuyết quét mắt dữ dội nhìn tám lão quái cười nhạt:

- Các người kéo cả đến đây dùng Ly Hỏa Trận ép buộc một hài tử, không còn biết thẹn là gì ư?

Yến Lăng Vân vừa nhìn thấy Thiết Tiêu Ông, lập tức lại càng nổi giận quát to:

- Lão họ Tư kia, người là tên gian ác, bảy người nhà họ Chung ở Thiên Thai, đều do người giết sạch phải không? Hôm nay người đến đây chắc là để trả món nợ cho Yến mỗ?

Trong ý nghĩ của chàng, cái chết của Chung Tuệ Phân chắc chắn phải có liên quan đến thầy trò Tư Hải Đào này. Nhưng lão ấy lại thở dài:

- Tiểu tử, lão phu quả có không lo cho họ chu đáo, lão phu lấy làm thẹn...

Yến Lăng Vân quát ngắt lời:

- Hung thủ là người hay là tên ác đồ đệ người?

Lão lắc đầu:

- Lão phu đã tra xét tường tận, thủ phạm không phải ai khác mà chính là hai tiểu tử của họ Tề ở Tiêu Diêu Đảo. Hai liệt đồ của lão phu tuy cũng có chút liên hệ nhưng chủ mưu vẫn là bọn Tiêu Diêu Đảo đã giết chết họ Chung.

Miêu Lãnh Khuyết chen vào tiếp lời:

- Tiểu tử khỏi phải đa nghi, chuyện ấy đúng như Tư Hải Sầu Tư lão đã nói, tiểu nữ ta đã tra xét kỹ càng đồng thời bắt được một tên cừu nhân. Chuyện còn dài, chút nữa tiểu tử sẽ hiểu.

Thiên Thủ Quan Âm Khuyết Hàn Hương vừa được gia phụ nhắc tới tên liền xuất hiện, nàng phi thân tới cùng với Lạc Hồng Châu và Lăng Vân Yến. Không hiểu sao ba cô nương lại có vẻ thân thiết với nhau khác thường. Lăng Vân Yến là người nói câu đầu tiên:

- Yến ca ca, lão tổ Thiên Đô Tiên Khách đã xuất quan, ra lệnh cuối tháng này sẽ khai mở đại hội luận kiếm giải quyết ân oán giang hồ. Hôm nay chúng ta sẽ đi tìm Bạch tử tử hơn là tranh chấp ở đây.

Khuyết Hàn Hương cũng hết sức cảm động vì gặp lại chuyện, nàng tha thiết:

- Yến ca ca bình an chăng? Tiểu muội đã tra xét tường tận thủ phạm thảm sát nhà họ Chung lão ở Thiên Thai là anh em Tề Văn, Tề Võ ở Tiêu Diêu Đảo, vị Tư lão tiên bối này chẳng có liên quan gì đến thảm họa ấy, xin ca ca minh xét.

Yến Lăng Vân cảm động nhìn nàng, tuy là con gái của một đại ma đầu nhưng lòng nàng hết sức trong trắng chân thành. Thạch Thiên Dân bấu môi nhìn ba nữ nhân vây lấy chàng quát to:

- Chuyện phòng the hãy để đêm nay hãy tâm sự, tiểu tử họ Yến, hãy tiếp chưởng lão phu đây!

Đơn chưởng lão lập tức đánh liền bắn ra kinh lực di sơn đảo hải. Bảy đồng đảng còn lại cũng lập tức xuất thủ theo. Nhất thời chân khí cả bọn kết lại thành một trọng lực như núi đè áp xuống chấn động như sấm sét biến thành như một biển lửa cuốn tới trung tâm. Ba thiếu nữ hoàn toàn không giao động, kịp thời huy động Thái Âm Thần Kiếm và Hàn Ly Song Thủy kết thành một tấm lưới sáng màu xanh lục chống đỡ. Bảo vật thần khí của các nữ nhân tương phản, một lạnh một nóng mỗi khi chạm vào nhau rít lên những tiếng lạnh lạnh bốc lên một làn khói nhẹ.

Trận đấu giữa ba cô nương và Bát Quái lão nhân cầm cự bất phân thắng bại, hơn một khắc bỗng Yến Lăng Vân hú một tiếng dài, quát to:

- Hãy xem Yến mỗ phá tan cái trận quỷ quái của các người đây!

Trường kiếm của chàng cùng với tiếng quát xẹt đến như một cơn rồng màu tía tấn công lão Chưởng môn Thạch Thiên Dân. Uy thế kinh người ấy khiến lão giật mình vội vàng di hình hoán vị bắn ra mấy chục mũi ám khí Lôi Hỏa Châm chặn thế tấn công của chàng.

Yến Lăng Vân hoành thân vọt lên cao hơn ba trượng, tay áo chàng quét soàn soạt những thế kỳ dị của chiêu Trích Tinh Đoạn Nguyệt thu gọn đám Lôi Hỏa Châm vào tay. Thân pháp ấy của chàng khiến ba lão nhân đứng ngoài quan chiến kinh ngạc khôn xiết, chỉ mới xa cách không lâu bản lãnh của chàng đã tiến bộ khác hẳn.

Nhất là Miêu Lãnh Khuyết nhìn vị giai tể tương lai của mình một cách trù mến, lão vuốt râu bật cười:

- Thạch lão quỷ, người không dám tiếp tiểu tử ấy vài chiêu sao?

Lê Mẫu Tẩu Thạch Thiên Dân bị khích tướng cả giận:

- Chẳng lẽ lão phu lại sợ tiểu tử sao?

Lập tức lão rút liền thanh Lượng Thiên Xích nửa côn nửa xích sau lưng ra, phản thân ngược lại. Chỉ trong nháy mắt lão quật vũ khí tới cùng lúc Yến Lăng Vân hạ thân xuống, mấy mũi Lôi Hỏa Châm trong tay chàng lập tức bắn ngược về phía Phiêu Diêu Tiên Cô, đồng thời Lục Dương Chân Khí chàng phát ra, thần kiếm chuyển thế Thương Long Nhập Hải tiến sát về phía Thạch Thiên Dân. Ngay lúc lão vừa xoay thân nghênh tiếp chính diện. Hai vũ khí chạm nhau ngân lên một tiếng như rồng than hổ khóc, không hiểu vì sao thân thể Thạch Thiên Dân nghiêng đảo bay ra ngoài hơn trượng. Bên phía kia Phiêu Diêu Tiên Cô cũng bị ám khí bức bách phải cấp tốc chuyển vị trí nhảy sang một bên. Vì vậy Ly Hỏa Trận đã mất trọng tâm không thể vận chuyển được nữa, uy lực giảm hẳn xuống. Ba cô nương thừa cơ cùng quát một tiếng, ánh biếc của Thái

Âm Thần Kiếm đảo lộn cùng với ánh chớp lờ của Hàn Ly Song Thủy chuyển động như con rồng xanh quét tới.

Nhị Quái lúc ấy đã lỡ đà không thể hợp lực kháng cự, chỉ còn lại sáu lão quái khác cũng chỉ là hư trương thanh thế la ó vang trời chứ không dám tấn công nữa. Nhờ đó Yến Lăng Vân và ba thiếu nữ đột phá vòng vây lướt thân ra ngoài. Lê Mẩu Tẩu trong tay chỉ còn thanh Lượng Thiên Xích gãy đôi ngậy người ra vì giận và kinh dị. Miêu Lãnh Khuyết cười ha hả:

- Thạch lão quỷ, tốt nhất là các người hãy quay trở về Nam Hải chui đầu giấu mặt cả đời, đất Trung Nguyên này đến tiểu tử trẻ tuổi thế kia còn không làm gì được, các người chưa lấy làm thẹn chết ư?

Thiên Thủ Quan Âm không đến gần cha mà vẫn đứng sát gần cạnh Yến Lăng Vân, giọng nàng nhỏ nhẹ lập lại:

- Huyết hận nhà họ Chung núi Thiên Thai, tiểu muội đã tra ra là do hai Đào Hoa công tử Tề Văn, Tề Võ và tên Phấn Diện Lang Quân Nghiêm Lý Vân, tất cả ba tên giặc ấy hạ độc thủ, trừ tên họ Nghiêm đã bị bắt, còn hai hung đồ kia cũng đã đến Hoàng Sơn đúng như Tư bá bá đã nói. Bá bá cũng vì việc ấy mà suýt lâm nguy ở ngoài Tiêu Diêu Đảo, ca ca chớ nên nghi ngờ lão.

Yến Lăng Vân gật đầu:

- Đa tạ Hương muội lao khổ vì ngu huynh, ân ấy xin nhớ ghi. Nhưng xin hỏi Hương muội có biết gì về tung tích của Bạch cô nương?

Khuyết Hàn Hương hơi ửng hồng hai má:

- Vì ca ca, tiểu muội có chết cũng không từ nan, còn Bạch tỷ tỷ vốn là bằng hữu chí thiết của tiểu muội, lẽ nào tiểu muội không dốc hết lòng?

Trong khi hai người đối đáp, toàn bộ Nam Hải chúng nhân đã lẳng lặng rút lui.

- o O o -